

[Aksel Larsen.]

samtidig er det Raastof for Fabrikationen af den *færligste* Giftgas, nemlig Sennepsgas.

Der ligger paa Islands Brygge Lagre af disse farlige Giftstoffer fremstillet som Følge af ændrede Fabrikationsmetoder paa Soyakagefabrikken, Fabrikationsmetoder, der efter alt at dømme er dyrere end de hidtil anvendte og øjensynligt ekstra indført med et bestemt Formaal for Øje. Hvorfor træffer man ikke Foranstaltninger til at forbyde den Slags, hvorfor tillader man for det første, at en saadan Fabrik under Maske af, at det drejer sig om et almindeligt kommercielt Foretagende, giver sig til at producere Giftgas? Hvorfor tillader man for det andet, at der ligger en saadan Giftgasfabrik i Københavns Centrum? Ansvarlige Ledere af denne Fabrik har, da de paabegyndte Fabrikationen af Klor, udtalt: i Tilfælde af Krig bliver Soyakagefabrikken det første Sted i København, hvor der falder en Bombe. Det er ganske givet, at i Tilfælde af Krig vil en udenlandsk Magt, som er krigsførende mod Danmark, i høj Grad interessere sig for at ramme den Giftgasfabrik, der er beliggende i København. Hvorfor træffer man ikke Foranstaltninger til at afværge den kolossale Fare for den civile Befolkning, den kolossale Fare, som det ikke alene er, hvis et Krigstilfælde bevirkede et i Henhold til Folkerettens Regler velbegrundet Bombardement af Islands Brygge, men som ogsaa ligger deri, at der overhovedet fremstilles Giftgas paa Islands Brygge? Man har før hørt om Ulykker i andre Lande som Følge af, at Giftgasbeholdere er sprunget eller eksploderet. Nu vel, det samme kan blive Tilfældet her. Hvad bliver Følgen? Kommissionen, som har afgivet en udførlig Betænkning, har ikke kunnet beskæftige sig med den særlige civile Gasfare, men maa jeg spørge: Er det en civil Gasfare, at der ligger en Giftgasfabrik paa Islands Brygge, hvorfra der truer Befolkningen Fare paa forskellig Maade?

Jeg nævner disse Ting for at vise, at det er den ærlige Vilje, det skorter paa, og fordi de underbygger den Formodning, vi Kommuniste har, at Formaalet med Forslaget er noget helt andet, end man giver det ud for. Hvis man vil beskytte Civilbefolkningen i Byerne mod Faren for Luftkrig eller for enhver Art Krig, saa begynd med det grundlæggende: at flytte de militære Fabrikker, naar man ikke vil nedlægge dem, flytte alle Værker af militær Betydning bort fra den store By — saa er Begrundelsen for Bombardement af disse

Byer i hvert Fald i nogen Grad fjernet. Jeg kan ikke indse, at man behøver en Lov til det, men hvis man vilde have en Lov, kunde man sikkert faa den. Men naar man ikke har begyndt med det, men i Stedet for begynder at tale om Giftgas, Gasmasker og Luftsluser foran Vaskekældere, har man nok en bestemt Hensigt med det. Endelig skal jo dette civile Luftværn, som vi vel maa kalde det, staa i intim Forbindelse med det saakaldte mere aktive Luftværn. Det slaas udtrykkelig fast saavel i Betænkningen og i Ministerens Fremsættelsestale som ogsaa i Bemærkningerne her i Debatten, at Luftværnstjeneste, Mørkelægning og saa videre naturligvis skal sortere under de militære Myndigheder. Men det er jo to Sider af samme Sag, to Alen af samme Stykke, det ene kan ikke skilles fra det andet. Det, man her foreslaar henlagt under Indenrigsministeren, er i Virkeligheden en Forberedelse til Krig, det er i Virkeligheden Militærets Forberedelse til Krig.

Lovforslaget er ikke meget udførligt; det har jo stort set kun een Paragraf, som siger, at Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte visse Regler og saa videre og saa videre. Hvor langt man vil gaa efter denne Lov, er paa Forhaand lidt vanskeligt at sige, men den aabner i hvert Fald Mulighed for, at man kan gaa meget langt, bortset fra, at jeg ikke tror, at det bliver ved denne Lov, men at man vil forholdsvis snart komme og sige: det bliver nødvendigt at give Regeringen en videregaaende Bemyndigelse, det har vist sig ved vore Erfaringer. Men Formaalet med denne saakaldte civile Luftbeskyttelse er i dette Tilfælde som i alle lignende Tilfælde i alle Lande at styrke Landets militære Beredskab; det er det, som maa fastslaas. Derfor er vi Modstandere deraf; fordi vi er ikke Tilhængere under nogen Omstændigheder af at styrke Danmarks Militærvæsen og Danmarks Beredskab til Krig. Vi har ikke noget Fædreland her at forsvare, det overlader vi til de ærede Medlemmer af Hr. Hans Niensens Slags, dem, der mener, at de har noget at forsvare, som mener, at vi har et yndigt Hjem, hvor Arbejderne har nydelige Klæder og smukke Møbler. Danmark tilhører ikke Arbejderklassen, men det tilhører Overklassen. Det er Danmarks Arbejderklasses Opgave at sætte sig i Besiddelse af sit Land, men indtil det sker, er Landet Overklassens og skal derfor ikke regne med Arbejderklassens Forsvarsvilje.

Vi er Modstandere ogsaa af denne Lov, fordi den, som sagt, tilsigter at forøge Danmarks Militærbereidskab, og fordi en af